

ASIASANA
4/80

ASIANSANA

4/80 7. vsk.

syksy 80.
historiallinen
syksy.
Kirjojen sivumäärien
mukaan ohjelmoidut
koulutusohjelmat
täyttävät unemme
ja myöskin päivämme.
Ne vaan tuli, sano,
ihankuin telaketjuilla.
Ja annetaan olla.
NO EI NYT SENTÄÄN.
Nyt on heti
käytävä tutkinto-
vaatimusten
kimppuun ja.
tehtävä se mitä
viime keväänä ei
paineen alla
ehtinyt.
Parantamisen varaa
on,
jotakin on liikaa,
jotakin puuttuu,
nippeliharjoitukseen
kuluu puolet
elämästä ja saman
oppisi muutamassa
tunnissa töissä.
Naurettavista sivu-
määriin tuijotuksista
on päästävä,
mehan olemme tulleet
oppimaan kirjasto-
tiedettä
emmeka 60 sivua
englanninkielistä
tekstiä.
Tässä asiassa
luulisi virka-
miestenkin
kapinoivan
hallinobyrokraatteja
vastaan.
Arvoisat
tytöt ja pojat
nyt syödään aamulla
puuroa ja
päivällä mietitään
miten näihin raameihin
saataisiin
mahdollisimman hyvä
sisältö.
Ja se on mahdollista
vain unohtamalla raamit
Tämä
jos mikään
on totta

Toimitus:

Marianne Ahlsten
Silja Penttinen
Juha Piukkula
Markku Ropponen
Tuija Sonkkila
Jukka Tammilehto (vastaava)
Memu Viljakainen

Kirjastotieteen ja
informatiikan opis-
kelijoiden ainejär-
jestö UDK ry:n ää-
nenkannattaja

Toimituksen osoite:
Pinninkatu 40 B 35
33100 Tampere 10

Vuosikerta 25 mk
irtonumero 2 mk

ISSN 0356-0139

Painopaikka
Domus-Offset Oy

Tampere 1980

SISÄLTÖ:

	SIVU
PUHEENJOHTAJA, PÄIVÄÄ	2
MIHIN MUSIIKKIKIRJAS- TONHOITAJIEN KOULUTUS ON MENOSSA	3
TAPA VIETTÄÄ KESÄNSÄ	5
CRITIKISTYÖMUOTOJEN ALKUTAIPALEELTA	7
MAIJA TULI TÖIHIN	11
NÄYTEIKKUNA	13
LEHTORIVALINNAN JÄL- KEENJÄÄNEET PAPERIT(2)	15
MINÄKÖ?	17
PARATIISI?	21
KIRJASTOAATE	23
PIMEYDEN YDIN	24
POSTIPUSSI	25
AJANTAPPOLISTA	26

PUHEENJOHTAJA. PÄIVÄÄ.

UDK:n puheenjohtajana tunnen syvää surua sen vuoksi, ettemme kaikesta huolimattakaan voineet järjestää konferenssia pohjoismaisille kirjastoalan opiskelijoille.

Missä meni pieleen? Heti aluksi, kun hurskaasti kuvittelimme raha-asioiden olevan pienempi vaiva kuin konferenssi-alustusten paperillesaaminen. Vai myöhemmin, kun luulimme tehneemme vakuuttavan ja asiallisen anomuksen Opetusministeriölle, Suomen Kulttuurirahastolle ja Pohjoismaiden Kulttuurirahastolle. Vai vasta siinä vaiheessako, kun tajusimme ettei rahaa tosiaanakaan ole tulossa ja jäimme nuolemaan haavojamme.

Raha-anomusten vastaukset ovat todella lakonisia. Kyllä tai ei. Perusteluja kysyessäni sain kuulla, että jos kaikkiin anomuksiin ryhdyttäisiin kirjamaan perusteluja, olisi saatava erillinen toimisto niitä kirjoittamaan.

Ilmeisesti on halvempaa ja vaikeammampaa ottaa vastaan satoja puhelinoitoja. Anojilla kyllä on aikaa ja rahaa tavoitella päättäjiä.

Ällistyin kuultuani, ettemme anomuksessamme olleet kyllin liehakoivia ja röyhkeitä. Onko Suomessa todella näyteltävä, keimailtava saadakseen asiansa eteenpäin? Ehkä olen ollut sinisilmäinen. Ehkä tällainen peli on normaalia.

Kesän Kirjastolehtihukkinta - katso toisaalla tässä lehdessä - vei voimia konferenssin eteenpäin viennistä. Se ei tuntunutkaan enää olevan tärkeintä. Mutta syksy tuli ja Norjan utterat opiskelijat kyselivät huolestuneina, ehdimmekö saada raha-asioitamme kuntoon ennen helmikuuta. Oslon kirjastokoulun kevät-ohjelma muuttuu helmikuun jälkeä harjoittelujaksoksi, ei-

kä silloin ole mahdollista matkustella muihin maihin.

Joten.

Norjalaiset ovat aikaisemminkin järjestäneet näitä kokoontumisia. He ovat aina saaneet varoja käytettäväkseen. Mitä eroa on kirjastotieteellä Norjassa ja Suomessa? Miksi meillä ei (ainakaan opiskelijoiden) kirjastotieteellistä työtä noteerata kovinkaan kummoisena? Nyt kun 5. pohjoismaainen kirjastoalan opiskelijoiden konferenssi järjestetään Oslossa ensi vuoden helmikuussa, on ehkä aika ajatella :

- miten Suomi voi ikinä osallistua pohjoismaiseen yhteistyöhön kunnolla, jos siihen ei löydy edes halua (muulla alalla kuin kirjallisuuden, kuvaamataiteiden ja elokuvan) ?

- onko Suomen opiskelijajärjestöillä, useimmilla, mitään merkitystä niihin kuulumattomien silmissä? Tästä pidän oireellisena lausuntona OM:n erään virkamiehen mielipidettä: "Jos antaisimme jollekin opiskelijaryhmälle varoja tällaiseen kansainväliseen toimintaan, olisivat kaikki kohta kärkkymässä rahaa."

Missä vaiheessa entisestä opiskelijasta tulee näin ajatteleva?

Minä en ikinä halua kasvaa isoksi.

Tuina Smolhik

Tutkintovaatimusten kohta 16c (A11b)
eli

Mihin musiikkikirjastonhoitajien koulutus on menossa

Me kaikki tiedämme, että yleisten kirjastojen musiikkitoiminta on pysähtyneessä ja odottavassa tilassa. Musiikkikirjastonhoitajat turhautuvat työssään pyörittäessään aina samoja ja samoja levyjä samoille asiakkaille suuren osan kokoelmista seisoessa hyllyissä käyttämättömänä. Yleisten kirjastojen musiikkitoiminta on kehittynyt viime vuosina merkittävästi: Musiikkikirjastotiloja alkaa jo olla ja materiaalisia resursseja kehittää toimintaa. Missä siis vika? Yksi syy musiikkikirjastotoiminnan ongelmiin voisi olla yhdessä toiminnan perusressursissa, joka on menossa hakoteille: Musiikkikirjastonhoitajien koulutuksessa.

On toki itsestään selvää, ettei yliopistollinen koulutus anna eikä sen ole tarkoituksaan antaa täydellisiä käytännön valmiuksia. Mutta toki koulutuksemme tulisi antaa paras mahdollinen teoreettinen pohja, joka takaa ongelmanratkaisuvalmiuden ja suunnittelukyvyyn. Mielestäni musiikkikirjastonhoitajien koulutuksessa ei ole tärkeintä, että meille opetetaan levyjen luettelointia pilkulleen tai av-aineiston hoitomenetelmiä. Paljon tärkeämpää olisi saada laaja-alainen käsitys musiikista, sen asemasta yhteiskunnassa ja kirjaston merkityksestä musiikin tarjoajana ja musiikkikasvattajana.

Olemme jälleen aloittaneet uuden lukukauden uusin tutkintovaatimuksin (ja myös uusin tutkinnoin). Paljon on karissut pois ja vähemmän on tullut tilalle. Minulta kyllä nousi tukka pystyyn, kun näin uudet tutkintovaatimukset

kontaan audiovisuaalinen kirjastotoiminta. Entiset sunteellisen hyvät kirjat Grout, Saunio ja Palmer ovat pudonneet kokonaan pois. (Grout oli tosin ehkä liian laaja ja perusteellinen verrattuna muihin erikoistumiskohtiin.) Pop- ja jazzmusiikin osuus on kyllä korvattu uusilla teoksilla, mutta mihin on unohtunut klassisen musiikin tyylihistoria. Pätkä Kuusiston kirjasta on mielestäni lähinnä kuriositeetti. On ilmeisesti ajateltu, että koko klassisen musiikin osuus voidaan kuitata pelkällä luentosarjalla. Valittaessa teoksia musiikkikirjastotoiminnan kohtaan on tuijotettu sokeasti opintoviikoihin ja niihin sopiviin sivunääriin, valitettavasti.

On tärkeää, että musiikkikirjastonhoitajalla on laaja-alainen musiikin tuntemus, siihen on ilmeisesti aina pyritty valittaessa tentittäviä teoksia. Suunniteltaessa ja kehiteltäessä musiikkikirjastonhoitajien koulutusta edelleen toivon, ettei unohdettaisi musiikkisosiologian merkitystä. Suomessa on tehty musiikkisosiologisia tutkimuksia (esim. Seppo Toiviainen) ja kirjastotieteen laitoksella voitaisiin miettiä jonkin musiikkisosiologisen teoksen sisällyttämistä musiikkikirjastotoiminnan erikoistumiskohtaan. Mielestäni musiikkikirjastonhoitajalla tulee olla tietoa ja kykyä arvioida musiikkikirjaston asemaa nykyisen massakulttuurin ja taajuntateollisuuden aikakaudella.

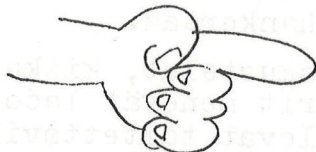
Kohta c1 16 c on vain yksi osa ja kohta koulutuksessamme. Mutta tämä kohta on hyvä esimerkki siitä mihin tutkinnonuudistus on tässä

vaiheessa johtanut: Opintoviikkojen puitteissa kirjallisuuden määrää on karsittu ja tutkintovaatimukset on kiireessä kasattu summittaisesti. Koska opintoviikot rajoittavat luettavan kirjallisuuden määrää, niin olisi sitäkin tärkeämpää valita tentittävät teokset kriittisesti ja tarkoituksenaikaisesti. Olen varma, että sopivampiakin teoksia edellä käsitellyyn musiikkikirjastokohtaan löytyy, kun asiaan paneudutaan.

Toivottavasti musiikkikirjastonhoitajien koulutuksen (se vähä mitä sitä nyt yleensä on) alamäki ei jatku. Mielestäni musiikki-

kirjastonhoitajan työ poikkeaa muiden kirjastonhoitajien työstä siinä määrin, että koulutukseen tulisi kiinnittää enemmän huomiota (samoin musiikkikirjastonhoitajien kelpoisuusvaatimuksiin). Musiikkikirjastonhoitaja on myös kasvattaja (hänellä on ehkä vielä paremmat mahdollisuudet toimia ja ohjailla kuin muilla kirjastonhoitajilla) ja hänen täytyy olla myös musiikkiasiantuntija, informaattikko.

SF

- Tampereen yliopisto (Kalevantie 4) järjestää Korkeakoulukonferenssin 13.-14.11. Niinä päivinä lienee monenlaista alustusta ja puhetta yliopiston tiloissa. Asiasanan toimituksessa ei tällä haavaa ollut konferenssin päiväjärjestystä, mutta se julkaistaan varmasti esim. Aviisissa ja kaikilla ilmoitustauluilla.
- Korkeakoulukonferenssia edeltävänä päivänä 12. 11. (on keskiviikko) laitoksella pidetään

LAITOSPÄIVÄT

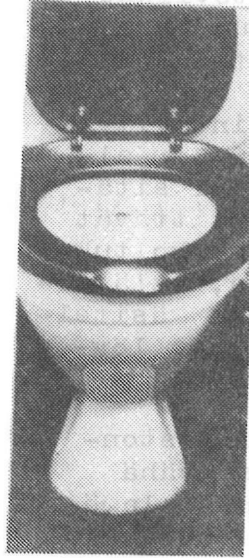
Paikalla ovat kello 12 lähtien laitoksen opettajakunta, UDK:n hallitus ja lukematon määrä opiskelijoita - niin monta kuin on laitoksen aulassa istuma- ja seisomapaikkoja.

Kyse on nyt MEISTÄ, KIRJASTOTIETEEN JA INFORMATIIKAN LAITOKSESTA JA SEN TILASTA MUIDEN KOULUTUSPAIKKOJEN JOUKOSSA

Mitä tehdä kun keväällä kesällä pitäisi tehdä kaksoisnumero, juttujen jäsijoittautuneet ympäri ei tietoa eikä paljon pakko hikoilla ja her-

Puhelimet
väärinkäsityksiä,
sydän jättää lyönnejä

Mutta katso, sinä päivänä jolloin kirjapainosta kävi sana ja lähetti astui alas autostaan, meillä oli paksu nippu ladottettavaa tekstiä, joukossa oikeaa asiaakin.

opiskelu loppuu, kirjastolehden kirjoittajat ha- maata, jutuista muustakaan. On moilla. kuumina, aika kuluu, väl iin...

TAPA VIETTÄÄ KESÄNSÄ - ELI SOITELLEN SUVEEN

Enää ei voi jättää huomiseksi sitä mitä piti tehdä tänään, aikataulu on suunniteltu minuuttimerkonomeille. Lähetti tuo klo 10 ja vie klo 13 ja tuo klo 12 ja sekoseko. Mistä saadaan kuvia?

On pakko syödä kirjastoseuran pipareita nälkäänsä, automaatti lirittää pari kupillista kahvia, Kannila seuraa tilannetta seinältä. Toisella silmällä voi oikolukea palstoja.

Voiko lehteä sanoa omaksi jos sitä ei saa taittaa itse. Perustamme yhtiön UDKRAFIK -

"taittoja, ulkoasun suunnitelluja ja kaikkea kaunista". Yhtiö ahertaa koko viikonlopun, mittaa leikkaa liimaa repii liimaa ja huokaisee.

Kaivopuistossa jatkuvat ilmaiskonsertit - Bluesounds monettakohankertaa.

Keskustelut, kiikarit ja kalenterit menevät ladottaviksi ja tulevat taitettaviksi. Pahin pitäisi olla ohi. Pitäisi. Kirjapaino pettää-- "meillä on lomakausi, toimitukset ehkä viivästyvät" - tarkastusvedokset eivät ole valmiit, hukkareissuja.

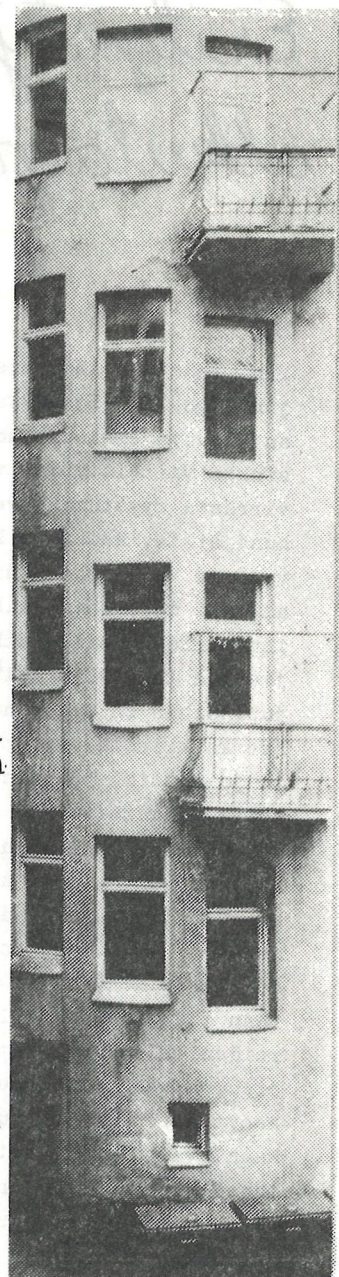
Hukkaan on mennyt kaikki suunnittelukin. Tarkastusvedoksissa ei mikään ole kohjallaan. Miksi yhdellä sivulla on puoli sivua tyhjää eikä sovittua ilmoitusta. Väärinkäsityksiä eli kaikki uusiks liimaa leikkaa liimaa. Välillä ehtii tehdä ahtautumisen ennätyksen ja mennä kirjastoseuran kylpy- ja virkistäytymiskeskukseen, tilaa noin 1 m².

Nälkä. Kierros helsinkiläistä eksotiikkaa ja kuvottavaa perusmössöä.

Yhtäkkiä sadepilvet vetäytyvät taivaalta, kirkkaus laskeutuu Helsinkiin. Kansanvalistusseuran talossa, kirjastoseuran toimistossa on tyhjä olo. Lehti on osaltamme selvä, kirjapainoystävämme huolehtii lopusta. Mitä sitä nyt tehdään kun ei enää lehteä tehdä - syödään loputkin piparit. Missä voi kohottaa maljan.

Spartakiadit riehaannuttavat arvokasta pääkaupunkiamme. Cuba Si ! Olemme tyytyväisiä.

Puolitoista viikkoa kuluu normaalitöissä. Postilaatikosta löytyy kiiltävän puhdas Kirjastolehti 7-8. Onhan se hyvä muttei sitä viitsi lukea.

Nyt on kyse rahasta. Laskemme kulumme pennilleen, juttu- ja kuvapalkkiot alle normaalitaksojen ja saamme tietää, että pari tonnia on vielä nipistettävä pois. Kirjastolehden talous romahtaisi muuten eli tämä

lehti ei muuten tuottaisikaan normaalia viittä tonnia voittoa. Tiukka budjetointisysteemi sanoo niin.

rotuus on kylmä.

Ellemme suostu jäämään tappiolle tällä kertaa, voipi tämä olla viimeinen nk. nuortenumero. Me niinkutsutut nuoret peräännyimme ja huomasimme tehneemme lehden suurelta osin pelkällä kirjastoaatteellisella innostuksella.

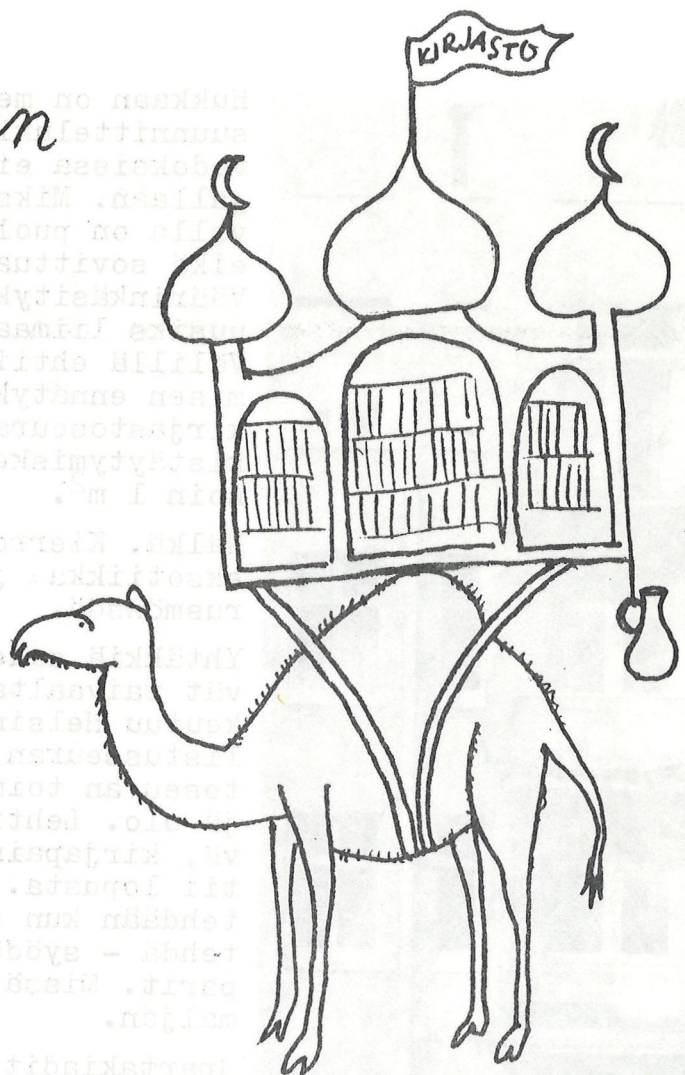
Mutta tänäkertaiseen peräännymiseemme liittyi alustava lupaus siitä, että ensi vuonna niinkutsutut nuoret saavat jälleen viettää kesänsä tai keväänsä tai syksynsä ihanasti hermoillen. Onkohan tämä nyt sitten totta.

Erityistyömuotojen alkutaipaleelta

Minä Achaicus Abnormis olen saanut vaeltaa jumalten lempeitten katseiden varjeluksessa hamasta ensi parahduksestani ja varsinkin viimeisimpinä vuosina on elämävirrasta ryystämani vesi ollut erityisen hunajaista, kaikista karvaista aromeista vapaata. Minulla on nimittäin hyvä työ l. armatti mikä näinä aikoina on pelkästään ihmeellistä, sillä sikäli kun maankiertäjien ja tomuisiin loimiin ^{matkasaarnaajien} kietoutuneiden jupinoihin on uskominen, suuri lama vallitsee kaikkialla. Pyramidityömaat on lopetettu jo amoin; joitain satunnaisia alasrymisiä lohkkareita voi päästä kiskomaan takaisin paikoilleen kurjasta palkasta. Kalastajia on enemmän kuin liiaksi; moni velkaantunut ja synkkyuden nuijima nuotanvetäjä on hukuttautunut natisevan ruuhensa kanssa tyrskyihin, sillä veden antimista maksetaan tavattoman kituliaasti. Sandaalisuutareiden, kilvenkiillottajien, tunikaprässääjien, akveduktiornamentikkojen ja delfiininkesyttäjien ammattikunnat muista puhumattakaan ovat niin suljettuja, kiintiönsä täytäneitä, ettei uusien tulokkaiden ole mahdollista päästä edes niukinta hengenpidintä tarjoavaan aherrukseen. Sitä paitsi, vaikka sotilaan uljas titteli onkin kadehdittu ja eri toten asioista mitään tietämättömien keskuudessa irvokkuuteen asti ihailtu, ovat nykyiset armeijat niin hirmuisia miesmääriltään, että niissä on tilaa enää kaikkein nöyryyttävimpiin ja varmimmin hengenlähdön takaaviin aselajeihin. Esimerkiksi Lepidus Nutriculuksen johtamassa sotajoukossa on avoimia vakansseja vain rynnäkkönorsujen kärsänhinkkaajille (saa eläinparan taistelutahdon kohoamaan) sekä, kuten hiljattain torikokouksessa julkistettiin, tunnustelijoiden linkokivien kantajille ja rintapanssarimannekiineille (tällöin testataan em. taoksen kestävyys erilaisin kiusallisoin kokein.)

Kovia ovat siis ajat; yhä harvemmin singahtaa tavernasta yöhön perkeleenkatkuinen kannatushuuto pahiten juopuneiden ponnahdassa parskiin mittelöön milloin mistäkin syystä; yhä harvemmin saattaa nähdä ruusujasmiinin tuoksuisen oraakkelin kaurattavan kimmoisalla valkosukkaratsulla

joihinkin yleisiin bileisiin. Joka puolella veltoutta, kuolaavia piskejä nuolemassa kirppuisia nivusiaan talojen varjoissa. Minun mielestäni tästä kaikesta voidaan vapautua sinnikkäällä yrittämisellä, tahdonlujuudella ja kaihtamattomalla yltyöpäisyydellä - juuri näillä avuilla olen näet itsekkin menestynyt. Olen nimittäin kolme vuodenkiertoa pyörittänyt ja mukavasti pyörittänytkin pyhän ja kunnioitetun Alexandriamme mahtavan tiedekirjaston ikiomaa palvelumuotoa, kamelikirjastoa. Otin työn vastaan, koska se ei muille kelvannut ja koska juuri tuolloin, vaikka jumalten lempeät katseet ovatkin aina minua varjelleet, olisin muutoin kuollut nälkään. Esimieheni, pukinpartainen ja mahdollisimman ivallista aksenttia sokelluksissaan suolta-va Silvariticus Simplum löysi minut tuupertuneena kirjaston pääportaikon tietämiltä, eikä - lisättäköön hänen ominaisuuksiinsa - laupeana sielultaan käskenyt ovisotilasta nakkaamaan raatoani jokeen vaan tuomaan työhuoneeseensa. Siellä Simplum virvoitutti minut hajuuloilla ja tuoreella aasinvirt-salla sekä yks'kantaan sanoi toimittavansa minut takaisin, jos en rupeaisi hoitamaan viisi ja puoli vuotta haussa ollutta kamelikirjastonkuljettaja/kirjastonhoitajan tointa. Minä suostuin.

Seurasi kuukauden kestänyt perehdyttämiskurssi, jolloin opin kävelemään liukastumatta aulan vahatulla marmorilla sekä näyttämään kiinnostunutta naamaa kun minulle luennoitin asioista. Hämärästi muistan aiheina olleen kokoelmiin tutustuminen, niiden luettelointi- ja luokitusperiaatteet (jommassa kummassa käytetään ns. Canniluksen 7-kategorista alenevaan moralistisuuteen perustuvaa menetelmää, joka tuottaa minulle vielä nykyäänkin nk. täh-elämyksiä.) sekä perusstandardeja pergamentin rullauksesta ja nahan säilymisominaisuuksista. Lukutaidon aivoihini juurrutti muuan viiruluominen, keltäväihoinen vanhus tuikkaamalla nahkaani sinne tänne pikkuisia piikkejä sekä alituisen levottomia, sanalla sanoen pehmenneitä loitsuja luritellen. Myöhemmin kuulin, ettei tätä pikametodia oltu sovellettu minua ennen ainoakaan alexandrialaiseen ja että sen tehoa avoimesti epäiltiin jopa korkeilla ja vaurauksia haalineilla kansalaispiiritahoilta. Oli miten oli, minä osaan lukea, eivätkä piikittäen aineuttaneet mainittavimpia tulehduksia.

Kurssin antoisinta puolta olivat epäilemättä tauot, joiden aikana ystäväystyyn tulevaan puolisooni, herttaiseen ja tarpeen tullen räiskyväsanaiseen Puriter Pulveruntukseen. Hänen työhään on putsata Simplumin ja muiden sotkumaakareiden huoneet sekä tilata orgioihin purtavaa - kirjastoon käydään tutustumassa näet matkojen takaa, eivätkä ylimykset tyydy viikunoihin ja loputtomiin pulinoihin koskien jonkun osaston sitä tai tätä olemuspuolta. Visusti vältin osoittamasta Simplumille ja muille kiintymystäni Puriteriin; pikemminkin pyrin vain loihtimaan silmiini entistä ahnaampaa tiedonnälän pilkettä.

Opetusjakson viimeinen vaihe tapahtui länsisiiven kamelitalissa, jossa tapasin tulevat kumppanini Behmetin, Punicuksen, Veledan ja Venabulumin. Ensin mainittu löyhämielinen apurini, kolme viime mainittua kameleita. Nuo kolme viime mainittua tuijottivat minua vetisillä silmillään ja märehtivät apettaan niin omantunnonarvoisina ja tyyninä, ettei tallin katolle hirveänä ryskynyt meteoriittikuurokaan olisi saanut niitä järkkymään. Kaiken kukkuraksi tämä takuinen joukkio oli viettänyt vast'ikään umpeutuneet viisi ja puoli vuottansa likipitäen jouten ja vartonut projektin varsinaista aloittajaa, minua Achaicus Abnormista.

Ensimmäinen kokeiluluontoinen reittimme kulki väliä Uculus-Nubes-Imbecillus-Vastatio-Litura-Bimaris-Caritas-Assertor-Libyruco-Prabeos-Attila, Alexandrian ollessa tietenkäin lähtö- ja paluupaikkang. Kuvesäkkeihin ja kyttyräkoreihin kuormasimme eri tieteen- ja elämänaloilta kirjoituksia, jotka soveliaimmin auttaisivat tulevia lainaaja-asiakkaitamme maailmankuvan muodostamisessa sekä totuuden etsinnässä. Käytännöllisiä aloja suosimme niin ikään, mutta kyseeseen tulivat vain muutama perusteokset kuten Hamilcar Timeduksen 'Sata tapaa punoa kobrvasuja' ja tuntematoman tekijän 'Yrttiresepetejä likinäköisille ja muuten näivettyville'. Aurinko korvensi retkuettamme, kun se lattein mielin keinahteli yököttävään erämaahan. Simplumin julkeasta pärtstästä löyhkäsi peninkulmien päähän vahingonilo lähtiäisneuvojen aikana. Neuvot olivat suunnileen sitä tasoa, että 'muistakaa juoda vettä kun tulee jano'; minun oli vaikea hillitä itseäni ja muotoilla sukkelakäytöisellä sapelillani hieman Simplumin leuka-jouhia.

Kävi niin kuin oletimme: meitä ei otettu vakavasti, emmekä Imbecilluksen keitaalle saavuttuamme olleet tilastoineet yhtäkään lainaustapahtumaa. Siellä meitä kylläkin onnisti; muuan kaksisaataa vuotias lopetteleva aavikkorosvo aikoi anastaa Venabulumin kuormineen ja silpoi parhaillaan tämän liekköyttä, kun äkkäsimme paikalle. Onneksemme kaikkeen kyllästynyt Venabulum ei hievahtanutkaan sijoiltaan vaan jauhói nureana sumuisia ajatuksiaan. Minä ja Behmet tarrasimme ukkoon ja soimasimme tätä rikollisesta puuhasta. Ukko turskahti kyyneliin, emmekä toteuttaneet uhoamaamme läksytystä, vaan irroitimme otteemme ja tunsimme silkkaa sääliä häntä kohtaan. Kaikki päättyi siihen, että ukko lainasi kätkeistämme nimellistä takuuserummaa vastaan erään tähtitiedettä käsitelleen kirjoituksen, jossa oli myös ohjeita ja ennustuksia elämänsä iltapuolelle ehtineille. Luvaten palauttaa saamansa lainan keitaalle palkkaamallemme yhdysmiehelle määräjän kuluessa ukko meni liepeet hulmuten matkoihinsa. Olimme näin saaneet osaksemme menestyksen harvinaista suitsuketta, emmekä unohtaneet pitää pieniä riekkujaisia sen kunniaksi tähtien lo-pulta säkenöidessä päivän viimeisien tuntien merkiksi.

Viivymme yhdellä pysähdyspaikalla tavallisimmin viidestä kuuteen auringonlaskua ja sitkeäs-

ti tuputimme luettavaa ihmisille. Ongelmana silloin, kuten nykyäänkin, on masentavan laajamittainen lukutaidottomuus; työlästä oli myös saada yksioikoiseen elonkulkuun tottuneet paimentolaiset, telttanpaikkaajat ja vedenannostelijat ylipäättään käsittämään mistä on kysymys. Lienee turha mainita, ettei minuun sovellettua lukutaidon juntaamista käynyt yrittäminen näihin ihmisiin; arvatenkin minut olisi kivitetty noitana, jos olisin ruvennut tökkimään lähimmäisiäni terävillä piikeillä ja liivauttamaan suustani outoja äännähdyksiä. Niinpä Attilan keitaalle saavuttuamme olimme saaneet lainattua yhdeksän kirjoitusta, joista laskelmiamme ja pohdiskelujemme jälkeen uskoimme saavamme takaisin kolme. Takuusummilla

saisi hankittua uutta tekstiä vain murto-osan menetetyistä ja kun luki mukautuksen, että Punicus tarvitsi hiertyneisiin sorkkiinsa kalliita hauteita, ei kannattanut revetä riemuun. Tosin lähtökohtamme ei ollut voittoperiaatteella toimiminen, mutta - ikävä tunnustaa - ei liioin häviöperiaatteellakaan toimiminen. Aavistelimme Simplumin halvaantuvan raivoon, kunhan suoritettulokset uudesta palvelumuodosta kantautuisivat hänen korviinsa, emmekä Behmetin kanssa elätelleet suuria, mitä tulee jatkamahdollisuuksiin. Tosin molemmat myös tuumimme, ettei olisi paikallaan sirotelle tuhkaa päällensä, vaikkakin Simplum antaisikin lempu: 'Ei tämä avajaiskeikka mitään herkkua ollut meilläkään. Kohtahan nähtäisiin.

Silvariticus Simplum ei halvaantunut, mutta vyörytti niskaani katalia syytöksiä ilmaannuttuani vihdoin hänen eteensä. Hän väitti minun ja Behmetin tehneen halveksittavan ryyppyreissun, pultsaripiknikin aavikon poikki kirjaston aarteet muassamme ilman aiettakaan lainata niitä, saati että olisimme kantaneet hitustakaan huolta sivistystason alhaisesta tilasta. Sinä ja

Behmet olette saamarinmoisia roikaleita, enkä minä ole elämässäni tällaista munausta tehnyt, en niin milloinkaan. Sitä paitsi olette rytkyttäneet Punicuksen henkihieveriin; mistä määrärahoista minä maksan sen sorkkahauteet - nauravat pihalle, kun mennä utelemaan! Tulos olisi ollut sama, jos olisin päästänyt kamelit yksinään matkalle. Tai ei, ne olisivat selviytyneet paremmin, Simplum meuhusi lopuksi. Minä pidin yhtä sapekkiaan puolustuspuheen, sillä hiekkamyrskyjen pingottamat hermosäikeeni saivat yliannoksen äskeisistä Simplumin sanoista: Jumalauta, puoli vuotta olen uhrannut elämästäni idioottimaisen oikkusi tähden, tyrkyttänyt likipitäen lukutaidottomille käärmelumoojille ja rosvoille kuvottavan kirjastosi antimia. Kompastellut janoon nääntyneiden seebujen pääkalloihin ja aivot auringosta sulina pakissut kamelleittesi kanssa kun ei Behmetiltäkään irttoa kurkusta muuta kuin happamia röyhtäisyjä. Nyt sinä kevyesti haukut minut littanaksi, vaikka itse olet rauhassa saanut kasvatella mahaasi ja möhötellä tuoppi nokkasi alla jossain tavernassa - syö kuule skorpionia... Simplumin naama sinersi siitä mukaa kun ryöppyäni edistyi ja taisipa silmiin pudota sinne tänne harittava lasite. Tätä kesti vain ohimenevän tovin ja yhtäkkiä Silvariticus rämähti kumeeen virtahevonnauruun. Oli minun vuoroni muuttaa muotoa. Nauru pudotteli seinistä irtonaisimman rappauksen - sen vannon - ja oli hirtittäväntä mitä siihen mennessä olin kuulut. Aikansa mylvittyään Simplum sanoi, ettei hänelle oltu puhuttu näin sitten nuoruuden päivien, jolloin hän repi isänsä purppuraviitasta perhoshavain. Voisin ristiinnaulita sinut noista herjoistasi, mutta oletpa sisukkain ja lentäväkielisin moukka, jonka olen tavannut, enkä sen vuoksi voi olla ihallelematta sinua. Lisäksi olen mieltynyt rohkeuteesi Achaicus Abnormis ja haluan sinun ehdottomasti jatkavan työtäsi; saat vaivojesi palkaksi paremman korvauksen, jos se siitä kiikastaa ja käykäämme viipymättä pohtimaan keinoja kamelikirjastomme alkuvaikeuksien poistamiseksi. Olin tietenkin samaa mieltä Simplumin kanssa, sillä ei ollut tapana selviytyä ylempälleen kohdistamasta rivosuulaudesta ilman pientä visiittiä pyövelin pakeille.

Näin urani hiljalleen käynnistyi ja ensimmäisen betken jälkeen suoritin täydentäviä opintoja Alexandriassa suunnilleen samaan tapaan kuin aiemminkin. Pidimme myös joitakin suunnitteluistuntoja kameli-

kirjastomme tarpeita silmällä pitäen. Simplum ja minä kiiavailimme toisillemme entisen kaltaisesti; niinpä toiselle matkalle lähdin verisesti kiltantuneena ainoana uudistuksena neljäs kameli, esittelytelttä ja uhkaus julkisista pieksäjaisistä, ellei takuumsummarahasto osoittaisi lainausten kymmenkertaistuneen. Pysähtymispaikat pidettiin samoina, mutta kussakin saimme viipyä korkeintaan neljä auringonlaskua, siten että kokonaismatkajan oli pudottava kuukaudella...

Telkäämättömällä uurastuksella ja valistuksella saimme lainausmäärät nousemaan varsin tyydyttäviin lukuihin jo alkutaipaleella. Yhdysmiehemme olivat iloksemme pysytelleet kukin samoilla seuduilla ja he lupasivat jatkaa tehtävänsä. Onneakin oli mukana, sillä Imbecilluksessa törmäsimme Antiokian suurilta filosofian päiviltä palaaviin tietäjiin. He parasivat tiedonjanon kiihdyttämin elein kokoelmiamme ja valitsivat viisaita kirjoituksia. Erityistä ihastusta herätti Orfol Giniuksen kolmiosaisen 'Okkultismi Teutonien Metafyysiikassa' löytyminen. Tapaamisemme olisi ollut täysosuma, ellei neljäs kamelimme Minerva olisi syönyt erään tietäjän otsapantaa tämän penkoessa keskittyneenä Minervan kuvosäkkiä. Tietäjä ei ymmärtänyt Minervaa ja meitäkin vasta kun olimme korvaukseksi luovuttaneet esittelytelttämme. Sättiesäni röyhkeätä kamelia tuon konnamaisen kolttoson seuraamuksista, se yritti siepata minultakin otsapannan ja näin osoittaa kuinka paljon välitti tapahtuneesta.

Aloin vähitellen oppia, ettei kameli piittaa niin mistään ja omaa asioita kohtaan joskus idiotismia hipovan välinpitämättömän asenteen. Tämän jälkeen en puhunut keipo kameleilleni enää mitään jonkun ilmiön tai sattumuksen oikeutuksesta ja minulle riittää, että ne kuljettavat kantamuksensa moitteetta. Imbecilluksessa tapasimme vielä vähän ennen lähtöämme vanhan aavikkorosvotutumme ja niin kuin sydänystävät ikään vaihdoimme kuulumiset sekä keskustelimme hänelle ensimmäisellä kerralla lainaamastamme kirjoituksesta. Nyt Ghomen-rosvo lainasi meiltä nivaskan satunnaislukuputauksia. Niiden käyttötarkoitus jäi kuitenkin hämäräksi, sillä meidän oli todellakin jatkettava taivallustamme. Toisen matkamme oli kiistaton menestys, eikä Simplum löytänyt, vaikka yrittikin, mitään muhevampaa riidanaihetta. Päin

vastoin hänen oli vuodatettava muutama mainesananen, sillä lainausluvut olivat kymmenkertaistuneet ja Behmet apurini oli oppinut muitakin tehtäviä kuin kamelien syöttämisen ja sukimisen.

Muistellessani näin jälkeen päin noita alkuaikojen tapahtumia, olen suoraan saanoe helpottunut, että ne ovat menneet ja ettei enää tarvitse yösydännä, juuri kun uni on barrannut ajatuksiin, herätä kalkkaroiden koruttomaan kuolemankalinaan jollakin levähdyspaikalla. Kamelikirjastomme varusteisiin kuuluu nimittäin nyttemmin laatikollinen koulutettuja punamuurahaisia, jotka pitävät myrkkymatelijat loitolalla ja takaavat meille rauhaisan unen. Tämä on tietysti hieman outo esimerkki tehdyistä parannuksista, mutta luulen todistavan kuinka huolellisesti pelkästään viihtyvyyteemme on kiinnitetty huomiota. Minulla on käytössäni kuusi kamelia ja Behmetin lisäksi kaksi uutta apuria. Oma toimenkuvani suuntautuu yhä enemmän hallinnolliselle puolelle, mikä tuottaa silloin tällöin kerrassaan herkullisissa tilanteita. Pukarointi alexandrialaista byrokraattien kanssa sanokaamme yhdysmiehillemme jaettavien kunniakirjojen sanamuodosta on taatusti hilpeätä ja hupaisaa askareta ainakin minulle. Tietysti olen vielä mukana matkoillamme ja jakelen kolmen vuoden kokemuksen tuottamia neuvoja lupaville apureilleni. Simplumin kanssa ylläyn aika ajoin nahistelemään, mutta se vain laukaisee jännityksen väliltämme ja on omiaan, mitä tulee työtoveruutemme hedelmälliseen jatkuvuuteen. Enää ei Simplum uhittle väkivallalla vaan tyytyy toivottamaan minut helvettiin, jos ei muuta keksi.

Vaikka ajat ovat siis kovat, olen minä Achaicus Abnormis saanut vaelttaa jumalten lempeitten katsaden varjeluksessa ja kehittää kamelikirjastoani. Sitä paitsi kenties koittaa vielä se hetki, jolloin istahdan Simplumin virkajakkaralle ja lausun: ei enää kamelinlemua sieraimissa, ei särmäistä kivenperhanaa sandaalissa, ei koskaan.

Maija tuli töihin

ELOKUUSSA LAITOKSELLAMME ALOITTI UUSI YLEISTEN KIRJASTOJEN LEHTORI, MAIJA KARHUNMAA. ASIASANA KÄVI KYSELEMÄSSÄ SYYSKUULUMISIA.

Miltä meno maistuu uudessa työpaikassa?

Lyhyesti sanottuna meno maistuu kompuroinnilta, mutta siihen olin varautunutkin. Tiesin jo tänne tullessani, että eteeni tulee jatkuvasti uusia asioita, jotka on opittava. Kaikista alkuvaikeuksista huolimatta mielenkiintoista ja kivaa.

Siirryit laitokselle "kenttätyöstä". Riitelevätkö teoria ja käytäntö keskenään?

Teorian ja käytännön välillä ei ole ristiriitaa, ne ovat saman asian eri puolia. Teoreettista tutkimusta on alaltamme vähän ja sitä tarvittaisiin opetustyön tueksi, mutta opetus- ja tutkimustyön tekeminen yhtäaikaisesti on mahdotonta.

Olen ollut laitoksella viisi vuotta sitten assistenttina, josta lähdin "kentälle", palaten nyt takaisin. Tätä pidän onnellisena asiana, tavallaan itseni koulutuksena.

On hyvä että teorian tarve tiedostetaan. Niin kauan kuin odotetaan taitavia kirjastonhoitajia, on opetettava käytännön taitoajneita. Vasta kun joku muu paikka kouluttaa näihin, voidaan Tampereella keskittyä teoriaan ja tutkimustyöhön.

Motto

Reportterin mentyä haastattelun pihassa kuminaa: "Miten päätitte olla mauste?"

Eeva Kilpi

Mitkä syyt saivat Sinut palaamaan takaisin?

Siirtyminen tänne ei ollut helppoa. Pidin edellisestä työstäni maakuntakirjastonhoitajana. Koska lehtorin virkaa ei saatu keväällä täytetyksi, tunsin, että jonkun se täytyy tehdä.

Alalla on selvä vinoutuma; opetustehtäviin ei mielellään hakeuduta. Tampereen yliopisto on saanut huonon maineen, työolosuhteet ovat olleet vaikeat ja kirjastoalan koulutusta on kohdeltu kaltoin. Ammattikuntamme on pieni - tiedot tilanteesta leviävät kentälle. Kokeneemmat alan ihmiset ovat joko isojen kirjastojen johtotehtävissä tai koulutoimentarkastajina ja nuoremmat ovat arkoja lähtemään opetustyöhön.

Mitkä ovat tavoitteet, jotka itse asetat opetustyöllesi?

Opetukseni on valmiiksi lohkot-
tu ja tavoitteet kirjattu uusiin
opintojaksoihin. Yritän nyt sel-
vittää, mitä minulta odotetaan.
Mielestäni avajaisten opiskelija-
puheenvuoro oli hyvä: opiskelua
olisi inhimillistettävä, huomio
tulisi kiinnittää opiskelun laa-
tuun ja sen motivoimiseen eikä
pisteidenmetsästyksen.

Mitä mieltä olet tutkinnonuu-
distuksesta?

Tuntemukseni ovat sekavat. Tällä
hetkellä on kolme voimassaole-
vaa paperia, joissa selvitetään
tutkintovaatimuksia. Aika on
mennyt niitä opetellessa, joten
en ole päässyt sisälle kokonai-
suuteen.
Olen itse ollut mukana tutkin-
nonuudistustyötä aloitettaessa,
jolloin tavoitteet olivat hienoja.
Näillä näkymin ne eivät kuiten-
kaan ole toteutuneet, koska ei
ole tarpeeksi resursseja. Tätä
on yritetty korvata mm. järjes-
tämällä periodiopetusta, josta
en pidä.
Tutkinnon uudistuksen hyvänä puo-
lona voidaan pitää sitä, että
yliopistokoulutusta pitkään ra-
sittanut vanha pöly ja home
saatiin tuuletetuksi. Laitosten
oli pakko miettiä tavoitteita
ja keinoja niiden saavuttamiseksi.

Entä sivuaineiden valinnasta?

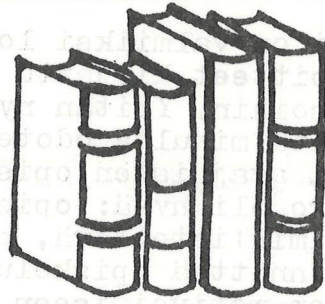
Tehtävät, joihin "kentällä" si-
joitutaan, ovat erilaisia. Moni
ei opiskeluvaiheessa tiedä, mil-
le lohkolle joutuu. Ilmeisesti
opiskelijat ovat kuitenkin sel-
villä siitä, aikovatko he tie-
teellisiin vai yleisiin kirjas-
toihin. Kunnallisiin kirjastoi-
hin aikoville tärkeitä ovat
hallinnolliset aineet, jotka
auttavat selviytymään epämiel-
lyttävistä mutta välttämättömi-
stä hallintorutiineista. Hyödylli-
siä olisivat myös taideaineet.
Kielitaito on tärkeä. Valtion vi-
roissa on tietääkseni kielitaito-
lisä. Ammattiyhdistysliikkeen
asiana olisi ajaa tällainen kor-
vaus yleisten kirjastojenkin vi-
ranhaltijoille.

Miten suuri on oma työmääräsi?

En pidä omaa työmäärääni kohtuut-
tomana, mutta koska esimerkiksi
molemmat tämän syksyn luentosar-
jani ovat minulle vieraammista
aiheista, olen joutunut tekemään
toita myös viikonloppuisin.
Kevätlukukauden asiat ovat tutum-
pia joten silloin työpaine helpot-
taa. Toisaalta minua eivät vielä
ole rasittaneet yleiset tentti-
päivät ja harjoitusaineiden kor-
jaaminen.
Pidän pitkän tähtäimen suunnitte-
lusta. Kun aloittaa kaiken ajois-
sa, stressi jää vähäisemmäksi.

NÄYTEIKKUNA

Risti kirjastossa / Agata Kirsitie. - Hki : Tammerus, 1980. -
509 s. : kuv.
ISBN 951-01230-5 (nid.)

Rakastettu murhamamma Agata Kirsitie-Kukkonen on jälleen ilahduttanut meitä kuolevaisia ihailijoitaan uudella salapoliisiromaanilla. Kirsitie-Kukkosen jatkuvajuonisessa Risti-sarjassa on tähän mennessä ilmestynyt 44 osaa, eikä murhaajaa ole vielä saatu selville. Viimeisimmässä kirjassa Risti kirjastossa Agata Kirsitie-Kukkonen on jo saavuttamaisillaan ratkaisun, kun hänen mainio yksityisetsivänsä, suomenruotsalainen Hermann Creutz-Munsterhjielm saa surmansa ja kuolee. Hänen testamenttinsa maailmalle ovat sanat: "C'est vrai, bien sûr, mais ce n'est pas toute la vérité." Tämän salasanoman merkitystä lähtee selvittelemään Hermannin reipas tyttärenpoika Mats af Munsterhjielm.

Koska Agata Kirsitie-Kukkosen 50-vuotistaiteilijajuhla on lähestymässä, pyysimme häneltä juhlaaastattelun. Rouva Kirsitiehän on ammatiltaan kirjastonhoitaja, joten hän vastaili auliisti toimittajamme kysymyksiin, vaikka kiusallinen syysflunssa vaivasikin häntä.

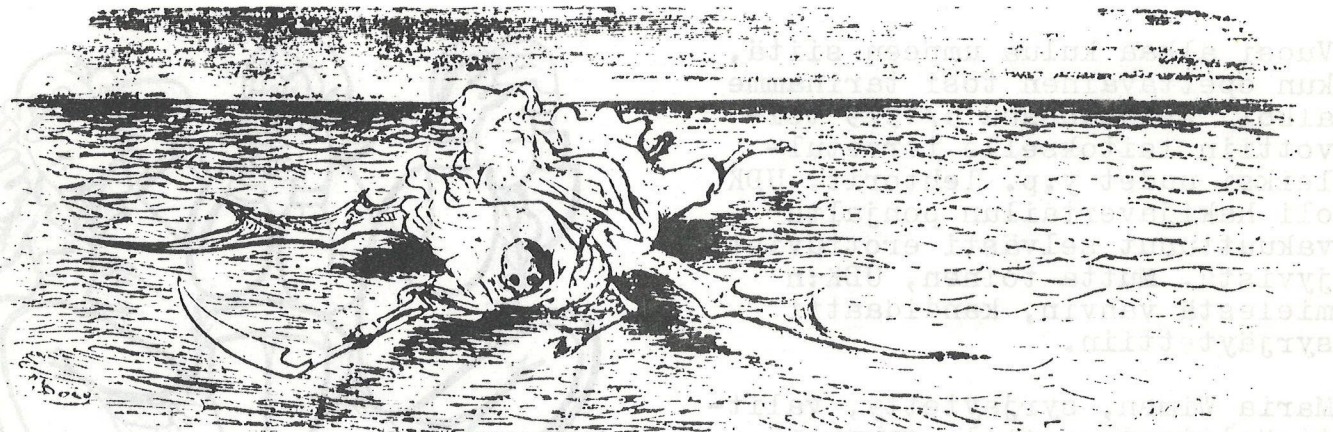
TOIMITUS: Joulukuun 14. päivänä tulee kuluneeksi 50 vuotta ensimmäisen Risti-kirjanne, Rikka ja risti, ilmestymisestä. Olisitteko tuolloin aavistaneet, että jatkaisitte pastorinna Gummelvuon murhaajan etsimistä vielä puoli vuosisataa surmatyön jälkeen?

A.K-K.: Hyvänen aika, enhän toki! Alkujaan sarjasta piti tulla noin kymmenosainen, mutta se venyi ja venyi, koska en kerta kaikkiaan raatsinut tehdä kenestäkään syntipukkia. Itse asiassa vanhan pastorskan murha oli pelkästään hyvä asia noin yhteiskunnan kannalta katsoen. En ymmärrä lainkaan, miksi ketään pitäisi asettaa syytteeseen tuollaisen haaskan nitistämistä.

TOIMITUS: Mistä saitte alunperin idean jatkuvajuoniseen salapoliisisarjaan? Tämähän on kai ainutlaatuista koko maailman kirjallisuudessa.

A.K-K: Yksinkertaista. Halusin kirjoittaa sekä salapoliisikerromuksia että moniosaisen sukukronikan. Kun en pystynyt päättämään kumpaan ryhtyisin, yhdistin ne. Ja vakuutan etten ole joutunut katumaan päätöstäni! Lukijoilta saan pelkästään kiittäviä kirjeitä, samoin kriitikoilta. Muuan rouva Pihtipuhtaalta on seurannut rakkaan Hermannini tutkimuksia alusta saakka ja hän on myös kirjoittanut minulle säännöllisesti. Tämän Risti kirjastossa -osan

jälkeen julkaistava 45. osa Kädet ristissä on omistettu juuri tälle pihtipuhtalaiselle ystävälleni, hän täyttää 100 vuotta maaliskuussa. Uskon, että niin kauan kuin murhaaja on vapaalla jalalla, rouva Tirkkonenkin pysyy virkeänä. Vanhoilla ihmisillä täytyy olla jotain virikkeitä elämässään.

Rabelais, Gargantua and Pantagruel, 1854

TOIMITUS: Ratkaisua ei siis näillä näkymillä ole vielä tiedossa? Kauanko saamme odottaa sarjan päättymistä?

A.K-K.: Kuten juuri sanoin, aion edelleenkin jatkaa sarjaani - rouva Tirkkosen ynnä muiden syiden vuoksi. Juonikin on näiden 44 osan jälkeen sen verran mutkikas, että kaikki sarjassa esiintyneet henkilöt eli Ahvenvaaran ja Munsterhjielmien suvut ovat sekaantuneet murhaan, kuka enemmän ja kuka vähemmän. Luulenpa, että minun on vähennettävä väkeä luonnollisella menetelmällä. Sydämeni oli murtua pari vuotta sitten, kun minun oli lähetettävä Otto Ahvenvaara steriloitavaksi. Nyt harkitsen Adalmiina Munsterhjielmin tekemistä lapsettomaksi, mutta saatan vielä perua tämän onnettomuuden.

TOIMITUS: Meillä on siis ilo kertoa lukijoillemme, että saamme yhä nauttia monituisista jännityksen ja hyvän olon hetkistä Agata Kirsitie-Kukkosen seurassa. Voisitteko raottaa tulevaisuuden verhoa ja kertoa, mitä seuraavassa Jalat ristissä -osassa tapahtuu.

A.K-K.: Kädet ristissä, hyvä mies! Se on siis omistettu uskolliselle ihailijalleni rouva Tirkkoselle Pihtipuhtaalta ja hänen hartaan toivomuksensa mukaan Otto Ahvenvaara tulee perimään Kruunukukkulan kartanon. Harkitsen Adalmiinan naittamista Otolle, mutta tässä on vielä monia ongelmia. Tiedän, että jotkut vaativat kuitenkin liiton sinetöimistä lapsilla, mikä on minulle jonkin verran kiusallista. Tietysti sterilisaatiokin on nykyään purettavissa, mutta silti... Tai hankkisinko heille ottolapsen, hm.

Lehtorivalinnan jälkeensä jääneet paperit 2.

- näinhän siinä sitten kävi

Vuosi alkaa kulua umpeen siitä, kun opettavainen tosi tarinamme alkoi. Asiasanassa 5/1979 toivottiin laitokselle tervetulleiksi uudet y.p. lehtorit. UDK oli hakijavertailun ponjalta vakuuttunut selvästi erottuvista jyvistä. Mutta toinen, UDK:n mielestä vahvin, kandidaatti syrjäytettiin.

Maria Wiman, syrjäytetty, valitti Valtioneuvostolle tehdystä päätöksestä, esitti sen kumoamista ja itsensä nimittämistä virkaan. Asiasanassa 2/1980 on selostettu tapahtumien siihen astiset vaiheet: Okon paperi, laitosneuvoston kokous 13.2.1979, kansleri Niemisen päätös 17.1. sekä Wimanin 16-sivuinen paperi 14.2.1980. Jutun todenperäisyyttä ei ole julkisuudessa kiistetty.

Olennainen sisältö voidaan tiivistää siinä näin:

- Perusteet valinnalle puutteelliset
- Hakijoiden vertailu vinoutunutta, erityisesti Wimanin ansiota vähättelevää
- Valinnassa vähätelty tieteellisiä ansioita ja julkista keskustelua

Kirjastolendessä 7-8/1980 jutussa "Paras voittaa? Lehtorivalinta kaikkien parhaaksi?" tuotiin julki Valtioneuvoston päätös 7.5.1980 hylätä Wimanin valitus ja pitää voimassa tehty päätös. Jutussa korostettiin julkisuuden tärkeyttä tällaisissa valinnoissa ja erityisesti vääryyden sattuessa. Ettemme antaisi hallintokoneistojen tehdä - ainakaan helpolla - pimeitä ratkaisuja. Että valitut aina muistaisivat pätevyysvaatimukset, jotka heidän tulisi viimeistään virassaan pyrkiä täyttämään, jos valinnan formaliteeteista vielä onkin selvitty.

JOKA LEIKKIIN RYHTYY.....

Valittu Anneli Kankaanrinta päätti vastata Wimanin valitukseen. Taistelu kirjastotieteen ja informatiikan y.p. lehtorin virasta (opetusalan erityisesti tieteellisten kirjastojen hallinto) jatkui kirjeellä Valtioneuvostoon 23.3.1980. Koska hakijoiden reaalin vertailu on suoritettu tässä lehdessä jo aiemmin, käsitellään tässä tämän kirjeen niitä kohtia, jotka itsessään on syytä kirjata julkisuuteen.

FORMALISMI 1

Kankaanrinta haluaa ensiksi kiinnittää huomion laitosneuvoston kokouksen osanottajiin (joihin ei muuten kuulunut opiskelijoita, koska he olivat boikotoineet tuoloin tuota elintä). Hän toteaa valinnan perustuneen "haettavana olleen viran tieteen ja opetuksen alojen erittäin pätevään asiantuntemukseen".

Kuinka pätevään todella, kun valinta oli juuru tämä? Asiantuntemus pitää kyetä osoittamaan, ei riitä, että on oppiarvo, asema ja kokemus. Pelkästään siihen viittaaminen on formalismi.

FORMALISMI 2

Kankaanrinta tuo aivan oikein esiin, että hän on täydentänyt kirjastotieteen ja informatiikan cum laude-arvosanansa A-linjalla ja Wiman B-linjalla. Jos Wimanin koulutuksessa korostuvatkin enemmän informaatiopalvelutehtävät kuin hallinto-opetus tms., on silti väärin vihjaista Wimanin hake- neen väärää virkaa: "Haluan koros- taa, että laitoksella on nimen- omaisesti yksi lehtoraatti, jonka opetusalaan kuuluu informatiikka".

Kankaanrinta puhuu omalla osallaan jatkuvasti kirjastotieteestä eikä kirjastotieteestä ja informatii- kasta. Esimerkiksi proseminaareis- sa, uusin termein "Kirjasto- ja informaatiopalvelulaitoksen toi- mintaympäristöt ja käyttö tutki- muksessa", on tarkoitus antaa yh- tenäinen kuva koko tieteenalasta, siis k+i:stä.

FORMALISMI 3

Kankaanrinta toteaa, että huomatiava osa valittajan 'julkaisutoi- minnasta' osoittautuu eri tutkin- tojen arvosanojen osasuorituksiksi ikään kuin se sinänsä alentaisi niiden osoittamaa asiantuntemusta.

Hän väittää, että suurin osa Wi- manin artikkelijulkaisuista on "muutaman sivun pituisia artikke- leita, joilla ei ole kirjastotie- teellistä merkitystä tai jotka eivät edes millään tavoin liity kirjastotieteeseen". - Mikä sitten on Kankaanrinnan "kirjastotieteel- linen" kantti? Yksi julkaisu: Paasikivi-bibliografia, joka "ei ole minkään suorittamani tutkin- non tai arvosanan osasuoritus, vaan itsenäinen, eräaseen kirjas- totieteen keskeiseen osa-alueeseen liittyyvä tutkimus". Tutkimus?! **Kirjastotieteen leupias taivas!** Työtä bibliografian teossa on riittänyt, mutta kysymys ei voi olla vain työnäytteestä. Sitä paitsi bibliografinen työ on vä- hintään yhtä lähellä informatiikan kuin kirjastotieteen ydinalueita.

Wimanin "suppea-alainen" biblio- grafia on suppealta alaltaan nimenomaan informatiikkaa, ja jo sinänsä edellyttää informatiikan tuntemusta.

FORMALISMI 4

Kankaanrinta väittää omaavansa "huomattavasti laajemman käytän- nön kokemuksen". Jos vuosia onkin enemmän, ei hallinnollista koke- musta ja näkemystä saa vain ole- malla työntekijänä suuressa hal- linnollisessa yksikössä. Wimanin näköalapaikka ja laaja-alaiset käytännön työt on jo todettu. Tässä korostettakoon vielä kerran, että käytännön kokemuksistakin saa parhaiten ammennettua tutkimuksel- lisella, tieteellisellä perusote- teella.

Valinta prosessin dokumentit ovat luettavissa UDK:n opintoneuvon- nassa. Jälkimmäiset ovat lyö- neet, katsotaan mitä pärskeistä tulee esiin.

Jussi Tuormaa

Minäkö?

Jaana oli herännyt 7.45, tavallista aikaisemmin.

- Piti mennä kielistudioon, mutta sitten siellä ei kuitenkaan tehty muuta kuin yritettiin saada laitteita toimimaan - ja kun ei saatu, vaihdettiin studiota. Aika tylsältä tuntui... Yleisopintojen ruotsin kielen opiskelu ei ole vielä ainakaan opettanut mitään, pari lausetta ehkä pystyy puhumaan keskusteluharjoituksissa, Ruotsissa töissä olleet kolme; kuunteluharjoitukset ovat vielä onnettomampia; emme ole saaneet puhua itse vielä mitään, kruksailleet vain vaihtoehtokysymyksiä.

- Attilassa kävin syömässä puoleltapäivän, sitten menin lukemaan. Ensimmäiseen kirjatenttiin ei tunnu olevan ihan helppo lukea, on hankala tietää, miten tarkkaan ne pitää osata... Tuo Mikhailovkin... On ikävää katsoa niin monia sanoja sanakirjasta, mutta jos jättää katsomatta, voi olla, että ymmärtää jonkin kirjastotieteen termin aivan väärin. Tiedonlähteen käsitteistä on jo onneksi vähän perillä luentojen ansiosta, mutta jostain referenssikirjallisuudesta...

- Illalla menen tätini kanssa teatteriin, Viulunsoittaja katonalla TTT:ssä. Täällä Tampereella on kai aika monta toimivaa teatteria, asukaslukuun nähden nimittäin?

Jaana Tyrni, vastikään täyttänyt 20 vuotta, kotipaikka Vantaa, syyslukukaudella 1980 kirjastotiede pääaineenaan opiskelunsa aloittanut.

- Ainoa mikä tällä hetkellä pelottaa on se, miten pärjään tilastotieteessä, kun olen noita lyhyen matikan lukijotakin. Eihän tässä muuta huolen aihetta, toissa päivänä sain opintolainan... Yleisesti ottaen taidan olla kai optimistinen, vaikka joskus lähtee alkuun, jostakin syystä, ohimenevä masennus. Häiritsevintä on sellainen olotila kuin esimerkiksi viime kesänä, kun olin töissä enkä tiennyt pääsenkö tänne vai en. Pitkät linjat minun on tiedettävä, pikkutarkemmissa seikoissa voi sitten jo hellittääkin. Tulosta ja menoista en enää uskalla pitää kirjaa...

Attilan kuudennen kerroksen ikkunasta näkyy radan yli Tampereen keskustaan, sadepilvet kömpivät Pyhäjärven selän takaa, arkipäivän kasvot ovat kaupunginharmaat. Jaanaa naurattaa.

- Mitä? Että minkälainen minä olen! En mikään tutkijaluonne ainakaan. Arkielämässä uskon siihen, että pystyn vaikuttamaan elämääni itse, tulevaisuuteeni. Mutta sitten... kun tunnen olevani voimaton, turvaudun ajatukseen, että eiköhän tämä tästä - ja jos juttu päättyy yllättävän hyvin, suon itselleni kunnian hyvästä työstä... "no, luinhan minä" ja sillä lailla.

- Koulu nyt ei pahemmin vaikuttanut minuun, ehkä kaverien kautta kuitenkin jollakin tapaa. Onhan lukiokin jo tavallaan valikoituneiden oppilaiden paikka. Opetus oli sitä tavallista, vain historian opettaja osasi käynnistää keskustelua, ajatuksia. Kyllähän minä koulussa viihdyin...

3 viikkoa Englannissa, 1 kuukausi Ruotsissa, vanhempien kanssa Etelä- ja Keski-Euroopassa, 2 viikkoa Italiassa. Jaanan mielestä suomalaiset pitävät viisaasti suunsa kiinni, jos ei ole sanottavaa.

- Ulkomailla on mukava seurailta ihmisten puuhia. Niin ja taidemuseot ovat kiinnostavia paikkoja! Vaikken voi sanoa olevani mitenkään perehtynyt taidehistoriaan, nautin silti taideteosten katselusta. Impressionistit ovat suosikkejani.

Jaanan Ateneuminkäynti toivossa nähdä "hetken vaikutelmien mestarien" öljyväritöitä oli tuottanut pettymyksen.

- Miten amatööri voisi saada mitään irti viivasyövytyksestä? Sitä paitsi työt olivat pieniä, melkein käveli niiden ohi huomaamatta mitään erityistä.

Joan Mirón Sara Hildénillä oleva työ Olentoja yössä on Jaanan lempitaulu. Miksi niin?

- Teoksen kuviointi pistää silmään ensimmäisenä, sitten värit. Mirón töissä on lapsellisuutta, aitoutta, joka tuntuu tulevan hänestä itsestään, syvältä. Kotimaisiin taiteilijoihin en ole pahemmin tutustunut - koulun taidehistoriakaan ei antanut mitään kimmoketta siihen. Päätin aloittaa tai-

dehistorian opiskelun täällä, että edes tuntisin tärkeimmät taidelajit ja teokset, jos ne vastaan tulevat.

Helsingin Sanomat, 9.10. 1980: Miessairaanhoitaja häviää naiselle palkkakilpailussa - mies voittaa kirkossa, koulussa ja keittiössä.

- Ilman muuta samasta työstä pitää maksaa sama palkka. Mitä sitten yleensä naisasia- liikkeeseen tulee, niin kehitysmaissa sillä tuntuisi olevan enemmän mahdollisuuksia saada jotain aikaan, siellä kun on paljon oikeuksia vielä naisten ulottumattomissa. En tiedä sitten, mitä Suomessa vaikuttaa miesten asenteisiin se, että marssitaan kadulla... Mielestäni uudistuksen pitäisi lähteä jokaisen omasta yksityiselämästä. Miehet nyt kuitenkin monet ajattelevat feministeistä aika mitättömiä.

- Johtavilla paikoilla on aina miehiä, keittiöissäkin. Varsinkin virkauraa ajateltaessa ei saisi päätyä ratkaisuun, että vaimo jää kotiin, jos mies sitä vaatii. Tottakai naisen paikka on kotona, jos se on hänen oma tahtonsa. Niinkuin se on miehenkin paikka, jos hän niin haluaa.

On vuosi 2000, Jaana Tyrni on Vantaan kaupungin kulttuurinotoimitalon kirjastonjohtajana. Palkka on niinjaniin paljon. Espoon taide- ja kirjallisuuspalatsin johtajan oikeana kä-

tenä toimiva kirjastonjohtaja M. Ies nauttii palkkaluokkaa sejase, joka on 2 porrasta Jaana T:n palkkaluokkaa tämäjätä tämä ylempänä. Mitä tekee silloin Jaana...

- En yleensä marssi minkään aatteen puolesta, mutta jos tuollainen tilanne syntyisi, tuntisin sen varmasti niin paljon omaa etuani loukkaavana, että alkaisin metelöidä oikeuksieni puolesta.

JAANA JA JOUKKOTIEDOTUS

(Weilin+Göösien Kirjauutisia)

Ekonomia-uutuudet:

- eivät erikoisemmin sävähdytä! Henri Michaux, Harhailia, laiskotella (ranskal.lyriikkaa):

- runoista tykkään kyllä, mutta en tiedä tästä oikein...

Tommy Tabermann, Intohimon panttivanki:

- Tämä kiinnostaa. Tähtiä kämmenellä ja Kipeästi keinuu keinumme olen lukenut, Jumalatar-ta en ole saanut käsiini, lukisin mielelläni.

Ansa Ikonen, Tähtiaika:

- Vain Clarke Gablen muistelmat lukisin!

Nuortenkirjasto-uutisia:

- lastenkirjoja olen lukenut paljonkin, ainakin Momo on ihasuttava, Michael Endenkö se oli... Marjatta Kilpi, Halkeilevat kehukset; Viktor Astafjev, Kuningaskala:

- En mielelläni tartu mihinkään tämmöiseen, pelkään kai niiden olevan liian vaikeita. Klassikoita kahlaan kesäisin, silloin jaksaa... Viikonloppuisin yleensä luen lastenkirjoja ja runoja. Dekkareista en paljon välitä, mitä nyt Christietä ja noita vanhempia, van Gulikia, olen lukenut.

(Radio ja TV 8.10)

- Avoimen kanavan jutut Miksi Vantaalla vaarannetaan linja-autolla matkustavien turvallisuus? ja Kärsiikö Hgin terveyseskusten hygienia siivoojien työn rationalisoinnista? o-lisivat ihan katsottavia. Yleensä luen aamulla lehdestä näitten asiaohjelmien sisällöstä, jos sattuisi löytymään jotain.

- Kun länsi oli nuori-sarjaa olen katsellut silloin tällöin, mutta siitä tipahtaa, kun ei näe kaikkia osia - eikä se nyt kovin kummoinen ollut...

- Valkoisen peuran olen nähnyt ainakin kolme kertaa! Suomalaisia filmejä on hauska katsella sunnuntai-iltapäivisin, harvemmin vakavissaan.

- Jääkiekkoa en missään tapauksessa halua nähdä! Urheilusta olen muutenkin saanut aivan tarpeekseni... kaksi kilpailevaa sisarusta on saanut meidänkin kotielämämmme ihan sekaisin.

- Radio-ohjelmista haen ensin musiikkilähetykset. Pop-musiikkia nyt lähinnä kuuntelen. Tun-tuu siltä, että klassisesta ei oikein saa mitään irti, kun sitä ei itse soita tai harrasta muuten. Jokin yksittäinen kappa-le kyllä voi tuntua hyvältä. Kuvaamataiteita voi ymmärtää tarvitsematta sen kummemmin tietää taiteilijan ajatuksia ja tekotapoja, mutta musiikki vaatii enemmän syventymistä. Olen tottunut kuuntelemaan musiikkia enemmänkin taustaan-nenä.

- Ilmeisesti tiedän niin vähän asioista yleensä, etten huomaisi, vaikka minua huiputettaisiin jossakin asiaohjelmassa tai sellaisessa. Sitten jos on perehtynyt johonkin, niin tottahan sitten... Helsingin seudun asioista nyt ainakin tiedän...

Lehdistä luen useimmiten kaikki ulkomaanasioihin liittyvät uutiset, radion uutislähetyksiä kuuntelen, jos radio sattuu olemaan auki, televisiota nyt en näekään kuin viikonloppuisin.

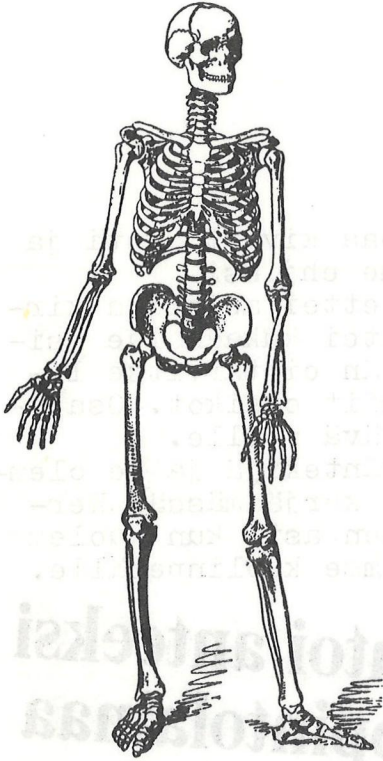
JA NIIN HÄN ELI ONNELLISENA -

- Voisin ajatella jääväni työhön johonkin Turun tai Tampereen kookoiseen kaupunkiin, kenties vähän pienempäänkin. Viihdynhän minä kyllä mökilläkin maalla, mutta ajan oloon varmasti alkaisin kaivata enemmän elämää... Kun olen sentään koko ikäni elänyt Vantaalla ja tottunut palveluihin, teatteriin, elokuvaan, ihmisiin. En luule viihtyväni kauaakaan siellä, missä samat ihmiset pyörivät edestakaisin.

T.S.

VOIMA-ASIASANA

p-a-k-o-t-t-a-a lihaksesi kasvamaan!

Alto *Asiasana* on UDK:n kuuluisimpia välineitä. Antaa lyhyessä ajassa voimakkaammat käsilvarret, leveämmät hartiat ja mahtavamman selän (jos samalla huolehditaan riittävästi proteiinin saannista). Twisterin edellytyksenä on erikolejärelin vieterin koko harjoitusliikkeen alueella voimaa kehittävä vastus. Lihakset joutuvat jokaisen liikkeen aikana jatkuvaan, dynaamiseen eli isotooniseen rasitukseen, joka on tehokkaampaa kuin isometrinen menetelmä sekä lihasvoiman että lihaskestävyyden harjoittamiseen. Hinta 25 mk (Hintaan sisältyy suomenkielinen, kuvitettu kurssi-kirjanen.)

Nimi: _____

Osoite: _____

Ratkaisu-
päiväys: _____

Asiakkaamme kirjoittavat:

Kyllä se ^{ASIA-}*SANA* on metka kapistus! Hauli kasvoi todella 5 cm, mutta rintakehäni "vain" 10 cm! Suorituskykyäni parani lähes 30 %!
T. L., Savonlinna

Kiitos UDK:lle ja *Asiasanalle*!
Olen elämäni kunnossa! K. K., Kurikka

Olen harjoitellut Twisterillä noin 2 viikkoa ja se on antanut erinomaisia tuloksia. Ei tullut mieleenikään lopettaa harjoittelua. Weiderin proteiini on todella tehokasta ainetta. Kiitän teitä tästä ainutlaatuisesta välineestä!
J. P., Ravijoki

Kiitos siltä ^{ASIA-}*SANASTA*, jonka tilaasin syksyllä. Sepä on ihme kapine. Harjoiteltuani sillä säännöllisesti sain lihakseni kasvamaan mahdollisimman nopeasti. Rinnan ympärykseni kasvoi 18 cm, hauli 3 cm. Kiitos vielä kerran.
J. P., Mäntylähti

Olen todellakin iloinen, koska ^{ASIA-}*SANA* on saanut haulkaeni kasvamaan 5 cm ja rintakehäni 11 cm. Suosittelen tätä nopeaa voiman nostajaa kellekille. K. R., Mäntylähti

~ . . . ~

JOKO OLET KUULLUT/LUKENUT
UDKN
TIE TEELLISESTÄ
KESKUSTELU-
PIIRISTÄ
SE KOKOONTUU I KERRAN
5.11. KLO 18
ATTILASSA

aihe:

KIRJASTOHISTORIA

PARATIISI?

Voiko tätä ottaa vakavasti.
Voiko tälle nauraa.
Kidutuksia, lyöntejä ja aina johtajien ja suomalaisten lehtien mukaan oikeus on vallalla, mikäli mainoksien seasta mitään näkyy. Eihän nämä asiat ole tärkeitä. Tärkeintä on ufojen arvoitus, Hitlerin salattu rakkauselämä, ilotytön paljastus ja viestit kuolleelta veljeltäni.
Voiko suomessa elää.
Suomessa jossa ROCKABILLY RULES OK

Valtuustoehdokkeat jakavat ruusuja Koskipuistossa ja vaalimainokset lupaavat että minä olen heille tärkein. Tänään alkoi suuri valinta.

Lainkuuliaisten kansalaisten puolesta rikollisten hemmottelua vastaan.

Miksi ryhdyit valtuustoehdokkaaksi?

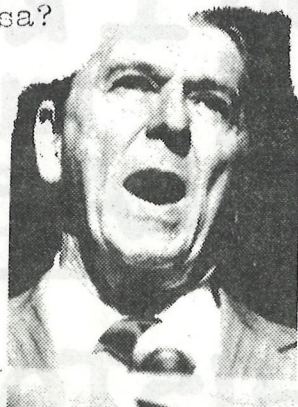

Silloin, kun suunnittelimme Näsinneulan rakenteita ja lujuuksia, totesin, että joustavuudesta kaikki riippuu. Nyt minulle on kypsänyt ajatus, että voisin käyttää töistäni saatua henkistä pääomaa joustavasti valtuusto- ja lautakuntatyöskentelyyn tampereläisten hyväksi.

ja olkaamme iloisia että Darwinin opitkin voidaan taktisista syistä heittää roskakoriin ja olkaamme iloisia että tämäkin on tärkeä uutinen suomessa - tosi juttu: uutinen ja suomessa. Auttaako tämä elämään suomessa?

Reagan hylkäsi apinat

Ronald Reagan, Yhdysvaltain republikaanisen puolueen presidenttiehdokas, on alkanut kallistua vaalitaistelussaan sille kannalle, että Jumala on sittenkin luonut ihmisen ja maailman kertahetimitä.
Reagan puhui perjantaina Dallasissa järjestetyssä uskonnollisessa kokouksessa, johon otti osaa 15 000 äärikonservatiivista protestantia. Reagan haki

Ronald Reagan

Neutroni tappaa kivuttomasti ja jättää talomme ehjiksi.
Tärkeintä on ettei asioista kirjoiteta ja ettei kukaan lue asioita. Kenenkään ei tarvitse lukea kuin kauniit otsikot. Osatoisuus on riittävä meille.
Valtio on hyväntekijä ja me olemme jatkuvasti kerjäämässä. Kerjäläisiä siihen asti kun kuolema siirtää häpeämme kuolinpesälle.

Valtio antoi anteeksi yli sata opintolainaa

Opetusministeriö antoi anteeksi torstaina maksamattomia valtiontakaamia opintolainoja runsaan 1,2 miljoonan markan edestä 128:lle entiselle opiskelijalle. Anteeksianton syy oli joko pysyvä työkyvyttömyys tai kuolema ja varaton kuolinpesä. Sosiaalisista syistä opetusministeriö ei hellynyt antamaan yhtään lainaa anteeksi.

Valtiontakaamia opintolainoja annettu anteeksi torstaisen päätöksen yhteen yhteensä 6,4 miljoonaa markkaa.

markkaa. Valtion takauksen vuodessa yli 100 000 opiskelijaa

Valtion takaamalla opintotukilain voimassa on voinut rahoittaa opintotukilain voimassa eli runsaana kymmenenä yhteensä noin 350 Heistä noin viisi ollut vaikeuksikaisin ja he nyt suorattunut takpankei"

Paikalliset lehdet välittävät tietoja. Tämä on tärkeää Tampereella. Uskokaamme että elämä on sitä mitä Aamulehti ja Tampere-lainen kirjoittavat. Kaksihaarainen mato suomessa ja lisäksi postikortin kokoinen kuva ja samaan aikaan potkittiin tuhansia opiskelijoita kuoliaaksi Etelä-Koreassa.

Varsin mainion madon löysi 8-vuotias Marko Virkki viime perjantaina Pirkkalasta. Tarkkasilmäinen poika havaitsi perunapeltoa käännettäessä, että yksi hänen purkkiin poimimistaan kastemadoista oli ns. poikkeava yksilö. Muilla madoilla oli yksi pää ja yksi peräpää, mutta tämä iloinen veikkonen heilutteli kahden peräpäätänsä, vai pitäisikö sanoa häntänsä. Pirteudessa se ei poikennut muusta joukosta. Vielä tiistainakin olivat purkissa vietetyistä päivistä huolimatta sekä pääpää että molemmat peräpäät varsin virkeät.

- Aika harvoin tällaisia matokysilyitä tavataan, tai sitten niitä ei havaita, sanoo tohtori Heikki Tast. - Kastemato on joskus loukannut häntänsä, mahdollisesti se on kokonaankin katkennut, ja luonnonoikusta on tilalle kasvanut kaksihaarainen häntäpää.

George McIntyre:

MARKALLA MILJONIA

HALUATKO TODELLA RIKASTUA?
HALUATKO TOTEUTTAA UNELMASI?

Jos satut pitämään mukavasta elämästä ja haluat saavuttaa riippumattoman aseman, on tämä kirja tarkoitettu juuri sinulle. Markalla miljoonia teos tustuttaa sinut rahan tekemiseen, sekä siihen, miten raha itse saadaan tuottamaan lisää rahaa. Teos sisältää käytännön ohjeet ja laajan luettelon aloista, joista voit lähteä liikkeelle. Mikäli et halua kuluttaa elämäsi näperelyyn, on tilaisuutesi - juuri nyt.

mutta Tampere onkin kehityksen kärjessä alalla kuin alalla.

● Näsinneulan rullaluistindisko avataan perjantai-iltana 26.9. ravintolaiselle väelle. Nuorempi väki pääsee kokeilemaan rullaluistimilla pyörimistä lauantaista lähtien. Taas on Mansessa keksitty jokin koko maailmassa ainutlaatuista: rullaluistelua 120 metriä maan pinnan yläpuolella.

Katkelma jostain:

"Mitä teet kun lopetat opiskelusi? Opiskelua ei virallisesti katsota elämäksi - tämä on vain palkatonta esityötä suurta elämää varten.

Mitä teet kun lopetat opiskelun? Työtä työtä työtä.

Aamulla heräät samaan aikaan, sataako ulkona, onko leipä homeessa, ehtiikö juoda kupin tyhjäksi. Bussissa mietit mitä ruokaa on ostettava. Töissä hyvät huomenet ja kotiinpääsyn odotus. Päivä päättyy eikä siinä ole mitään muistamista. Lehdestä kaksi tarkkanäköistä arvostelua koska pitää tehdä niin, nukkumaan ja unta seuraavat 35 vuotta."

Elätkö nyt siksi että teet lopuiksesi kirjastotyötä.

Apu on lähellä. On muitakin vaihtoehtoja elää elämäänsä. Johtajana on hyvä olla ja johtajaksi pääsee kuka tahansa. Ohjeitakin julkaistaan, tämä on demokratiaa kaikki vaan harjoittelemaan. Hanki ensin kello joka näyttää sadasosat.

Aiotko johtajaksi?

Johtaminen maailmassa, jossa kilpailu vain koko ajan kiristyy, on niin rankkaa hommaa, että oikeastaan ihmettelee miten joku vielä ryhtyy johtajaksi. Jos joku - taitaa niitä kyllä olla koko joukko - aikoo sellaiseksi niin hyvänä on tietää, millaisia ominaisuuksia johtajalta vaaditaan.

- Ensinnäkin tarvitaan halua ja kykyä kantaa vastuuta, eikä vain mukavissa asioissa vaan myös vaikeissa ja ikävissä.

- Toiseksi tarvitaan kykyä ottaa riskejä ei yksistään työelämässä vaan elämässä yleensäkin.

- Kolmanneksi tarvitaan kykyä tulla toimeen ihmisten kanssa, hoitaa ihmissuhteita. Tänä päivänä on näet entistä tärkeämpää ja tulosten kannalta ratkaisevaa saada teaminsa pelaamaan yhteen, niin johtoryhmän kuin henkilöstönkin.

- Neljänneksi tarvitaan siten henkilökohtainen motivaatio, johtajankin täytyy 'tykätä' siitä mitä tekee.

- Viidenneksi tulee osaaminen. Johtamistyökin pitää osata.

- Kuudenneksi on pystyttävä liikkumaan kansainvälisissä ympyröissä

- Ja seitsemänneksi tarvitaan myös annos hyvää onnea, jotta osaa olla oikeaan aikaan oikeassa paikassa.

Siinäpä se seitsemän kohdan ohjelma johtajiksi aikoville.

Miksi me enää nyhjäämme, olemme arvaamattomien mahdollisuuksien olentoja. Syy on meissä itsessämme jollemme saa mitään aikaan. Tuntekaamme syyllisyyttä jos joudumme kerjäämme rahaa valtiolta. Valtio on huolehtinut elämästämme, järjestäytynyt vapaaksi maaksi, antanut ruokamme kaksi markkaa alle hyväntekeväisyysrajan. Ja suomi antaa meille jatkuvasti mielenvirikettä kiinnostavalla elämällään. Tässä maassa voi kerjäläisestä tulla lahjoittaja.

Walter R. Frisch:

OLET SYNTYNYT MENESTYMÄÄN

Kaikilla meillä on haaveita ja unelmia, meidän on vain lähdeävä kulkemaan kohti unelmien täyttymystä. Sano itsellesi, menestys ja tasapainoinen elämä ovat minua varten. Todellakin, sinäkin olet syntynyt menestymään. Olet arvaamattomien mahdollisuuksien olento, kaikki mitä tarvitset kehittyäksesi on sinussa. Olet käsittämättömän täydellisuuden mahdollisuus.

Nouse siis ylös kaikista vaiavoistasi ja kärsimyksistäsi! Olet tämän kirjan sivuilta oppiva, että psykofyysinen ja sosiaalinen tilasi riippuu mielestäsi, ajatuksista mielikuvista. Voit vaikuttaa kohtalooesi juuri mielen välityksellä. Lähdet nyt tämän teoksen tekijän mukaan ja teen päätöksen uudesta elämäntyylistä, sanon hyvästi entiselle surkeudelle ja kärsimyksille. Uskon, että masennuksesta voidaan nousta optimisimiin. Melankolia voi kääntyä säteileväksi iloksi. Pessimististä voi tulla kanssaihminen innoittaja. Kerjäläisestä lahjoittaja. Päätän laittaa menestyksen lumipallon vyörymään ja huomaan, että menestykseni kasvaa päivä päivältä.

Sisällöstä mainittakoon lisäksi mm. Ylös masennuksesta, huolettomuus, tee mitä tahdot - onnistut, kaikki on sinun, ei enää pelkoa, valloita kaikki ympärilläsi, älykkyyden lisääminen, uniopiskelu, menestymisen salaisuus, köyhyys ei ole osasi jne. jne. Kirja tilattavissa hintaan 29,80.

Sota. Ja ainoa huolenaiheemme jokapäiväisen öljymme saanti. Ajatelkaa meitä suomessa, kylmässä pohjolassa, eläviä viattomia avarakatseisia matteja ja maijvoja. Me emme halua pahaa kenellekään, haluamme elää rauhassa ja sijoitamme ulkomaille ja annamme edullisia kehitysluottoja, myymme know howta teille ja äänestämme tyhjää. Antakaa meidän elää unelmissamme, olemme vaarattomia.

TUNNETUT KIRJAILIJANIMET TAKAAVAT LAADUN

Lucilla Andrews, Denise Robins, Barbara Cartland ja monet muut ovat tuttuja jo tuhansille suomalaisillekin romanttikan ystäville. Valtisan suosionsa vuoksi JUURI HEIDÄT onkin valittu uuteen KULTAISSET UNELMAT -romaanisarjaan. Luo uusi kiintoisa tuttavuus, josta on iloa pitkäksi ajaksi. Jos ennestään tunnet yhdenkin kirjailijatarista tiedät, että saat taatua ensiluokkaista viihdettä - ja EDULLISESTI. Kerro KULTAISISTA UNELMISTA ystävilleksikin!

Unelmissamme emme näe Pershing II ohjuksia, ne lentävät korkealta ylitsemme, eivät kai ne suomen ilmatilaa loukkaa. En usko että elämässä on mitään vialla. Onhan meillä Kekkonen. Ja vapaus mennä töihin minne tahansa.

Ja vapaus viihtyä.
Ja vapaus olla ottamatta kantaa.
Olla vaan.
Ja vapaus ELÄÄ. tosi juttu.

Mitä sinulla on pahan päivän varalta?

On suuri ero huolestuneena murehtia koetusta tai olla siihen valmistautunut. Meidän ei pitäisi suotta surra etukäteen, mutta meidän tulisi olla valmiina. Se, joka on aina valmistautunut hätätilanteeseen, ahdingon aikaan, jyrkkiin muutoksiin, ankariin taisteluihin — se voittaa!

TOIMINIMI
OSOITE
HYVÄKSYTÄÄN
EDUSTUSMENOSELVITYS:
SELVITYKSEN ESITTÄJÄ
YRITYKSEN EDUSTAJAT

TILAISSUUS LIITTYY YRITYKSEN TOIMINTAAN

TILAISSUUDEN VIERAAT

ESIMIEHEN HYVÄKSYM.

ERITTELY:

SELVITYKSEN ESITTÄJÄN HYVÄKSYM. **J.T.**

lähteet: Aamulehti, Hesari, Tamperelainen, Nykyposti ehkä, olisko Ammennusastia yksi ja yksi kuitti ja se ettei aina jaksa olla kiinnostunut.

Kirjastoate / KUSTANNUS - HYÖTY

Kuvassa näkyvä laite alkaa yleistyä maamme yleisissä kirjastoissa. Onko kysymyksessä Tampereen kaupungin kirjaston uusi

- a) telex
- b) etäispäätte - suora yhteys eri alojen tietopankkeihin
- c) kassakone (sama malli kuin Anttilassa?) - taroituksena sakkojen ym. kirjaston toiminnan kannalta elintärkeiden maksujen perinnän tehostaminen

Vihje:
Käykää palauttamassa myöhässä olevia kirjoja Tampereen kaupunginkirjaston aikuisten lainausosastolle, niin kuvassa olevan laitteen arvoitus selviää.

PIMEYDEN YDIN

24

Ovikelloani pirautti Anna Äänesi -lehden paikallistoimittaja. Olin juuri selailemassa kunnallisvaaliehdokkaiden meriittilistoja enkä osannut päättää antaisinko ääneni akateemisesti sivistyneemmälle vai enemmän käytännön kokemusta hankkineelle.

Nojatuolissa lojui Ihmisen ääni -sarjassa ilmestynyt tuote.

- Anteeksi että häiritsen, mutta vastaisitteko eräaseen kyselyyn, kuului koulitulla käyttösuomella.

- No jaa, lausahdin. Näihinhan olin jo tottunut. Muistelinpa vain koulua, yo-tutkintoa, yliopiston pääsykoetta tai muuttoilmoitusta, niin kohta palautuivat mieleeni monet itseäni koskevat tosiasiatiedot. Minäni oli selvästi jo hahmottumassa.

Toimittaja liukui sulavasti sisään, arvioi hetkessä elintasoni ja selitti asiaansa:

- Tämä kysely koskee vuonna 1957 syntyneiden naispuolisten, kirjastoalaa opiskelevien suomalaisten käyttäytymistä. Tutkimusta rahoittaa Suomen Lehti ja Leike. Kyselyn kohderyhmä on valittu siksi, että 50-luvun lopulla syntyneestä naispuolisesta väestöstä merkittävä osa on hakeutunut juuri kyseiselle yleisönpalvelun sektorille. Vuosi 1957 oli muutenkin tärkeä: oli kulunut 5 vuotta Helsingin olympialaisista, taloudellinen kehitys oli ripeää, rock-musiikki soi jo monessa levyautomaatissa ja televisioruutu välkkyi valistuneimmissa porvariskodeissa.

- Entäs sitten?

- Uskomme voivamme selvittää, oliko vuonna 1957 syntyneiden tyttölasten kasvuympäristössä joitakin sellaisia seikkoja, jotka aiheuttivat heissä myöhemmin ikäkausina hakeutumista kirjastoalalle. Siksipä haastattelussa eliminoidaan ne yksilöt, jotka ovat sattumalta ajautuneet alalle.

- Onko näillä tuloksilla sitten jotakin käyttöä?

- Paitsi merkittävää kansatieteellistä arvoa tällä on myös

käyttöä alan koulutusohjelman suunnittelussa. Opetusministerin asettama syventävien opintojen toimikunta porautui työssään niin syväälle, että havaitsi tarpeelliseksi perusopintojen toimikunnan asettamisen. Tällöin huomattiin, että jotta ratkaistaisiin ongelmalliseksi muodostunut opintoviikko-käsite, olisi tutkittava koulutettavien maailmankuvaa ja ajantajua.

- Kuulostaa järkevältä, uskaltauduin sanomaan.

Tunnustuksen sanoista ilahtuneena toimittaja ojensi kysymyspaperia. Teksti näytti seuraavalta:

KYSELY (344/4005)

Käytä arkistomustekynää.

Vastaa totuuden nimessä.

Kysymykset:

1. Oletteko ajautuneet kirjastoalalle? Jo ette, jatkakaa.
2. Ensimmäiset muistikuvanne ympäristöstä.
3. Luettiinko teille lapsena?
4. Kuritettiinko teitä, jos ette kuunnelleet?
5. Miten kauan leikitte yhteen menoon keskeytyksettä
 - 5.1. kotimaista valmistettua olleilla leluilla?
 - 5.2. tuontileluilla?
6. Olitteko toivottu lapsi?
7. Ettekö pidäkin enemmän hiljaisuudesta kuin melusta?

Toimittaja jätti jälkeensä arviointien tieteen salaperäisestä puutarhasta ja Tabacista.

Entä jos äänestäisinkin tuota entistä luokkakaveria? Ai mutta sehän on vaihtanut puoluetta...

T.S.

Kuva 194. Nainen ritarin suojeluksessa.

- POSTIPUSSI -

Rakas Asiasanan toimitus.

Olen jo pitemmän aikaa miettinyt, kuinka saada Asiasana integroitua hegemonisoituun suomalaiseen (kuten näette tiedän jotain myös tiedotusopin alalta - mikään epäinhimillinen ei siis ole minulle vierasta -) sanomalehtikulttuuriin. Tutkiskeltani Asiasanaa olen havainnut, että tietyt ihmisläheiset aspektit ovat Asiasanassa jääneet huomiotta. ASIASANASTA PUUTTUU PALSTA: "KYSYKÄÄTE - ASIASANA VASTAA" Mikään epäinhimillinen ei ilmeisesti ole sillekään vierasta. Laajoilla matkoillani ihmeellisessä kenttämaassa ja takaisin olen tavannut monenlaista ontujaa ja he ovat tehneet minulle joukon kysymyksiä,

jotka täten haluaisin välittää Asiasanan kysykäätmevastaamme palstalle, jonka tiedän vastaavan jopasilloinkuin ei kysytä jos nyt kukaan enää mitään kysyykään kun nyt on semmoinen aika ettei kuulemma kysyä saa sekun on epäkorrektia.

Rakas Asiasana.

Olen onneton. Voitteko auttaa minua. Olen epäonnistunut. Sanokaa, onko elämässä enää mitään mieltä kun jo kolmannen kerran tälläviikolla muovitin kirjat rypyliäisiksi ja osastonhoitaja sanoi, että taskutkin ovat vinossa.

Nim. "Onko tulevaisuutta"

Asiasana-lehdelle 15.10.80
Kirjastotieteen ja informatiikan opintosuunnan tutkintovaihtimuksissa on kohta "laudaturtutkielma". Kysyisin nyt mikä se on ja jos se on, niin miten sen voi tehdä.

Nim. "Voiko sen syödä?"

Hyvät Asiasana-lehden toimittajat!

Mitä tehdä kyseleville asiakkaille. Olen ollut työssä jo kaksi vuotta ja jo kolmesti minulta on tänä aikana kysytty: " Onks tietoo? "

Nim. "Neuvosta kiitollinen"

Asiasana!

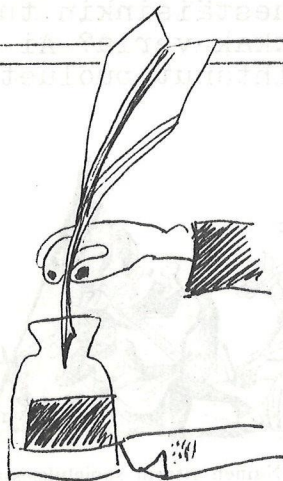
Olen kirjastonhoitaja. Miksi?

Nim. "Epätietoinen"

Hyvä Asiasana!

Olen ollut kirjastossa töissä viimeiset 6 vuotta. Viime viikolla kuulin kahvitunnilla kahden kollegani keskustelevan palkankorotuksesta. Onko totta, että voisin saada työstäni palkkaakin? Ja jos voin, mitkä mahdollisuudet on saada palkkaa myös noilta kuudelta takautuvalla vuodelta.

Nim. "Kuukausipalkkako?"

Ajan tappo lista

Joko olet käynyt KIRJAKAHVILASSA?

Kirjakahvila toimii YT:n tiloissa Vuolteenkadulla, linja-auto-
aseman vastapäätä ja on avoinna maanantaina & torstaina 14-22

Myös antikvariaateissa ja kirpputoreilla kannattaa käydä,
vaikkapa vain nuuskimassa vanhojen tavaroiden tuoksua

Tamyn & Monroen KLASSIKKOSARJASSA esitetään sunnuntaina

26.10. Yhdysvaltalaisia sotadokumentteja
9.11. Tannerin Hetki naisen elämässä
16.10. Keatonin Kenraali
Näytökset ovat Yo-talolla klo 16.30
ja niihin on vapaa pääsy

Pirkan MAANANTAIN TOIVOTUT-SARJASSA

mm. Wajdan tuotantoa

10.11. Luvattu maa ja 24.11. Marmorimies

30.10.-6.11. vietetään

POHJOISMAISTA ELOKUVAVIIKKOA

Matineaesitykset elokuvateatteri Olumpiassa

KAUPUNGINORKESTERI konsertoi Yliopistolla
lauantaisin klo 15.30

25.10., jolloin ohjelmistossa mm. Haydnia

8.11., solistina Valery Klimov

Konsertteihin saa 4 mk maksavia opiskelija-
lippuja yliopiston opastuksesta

Vähintään yhtä kulturellia kuin
kaupunginorkesterin konsertti on
PELLE MILJOONA Tekulla 19.11.

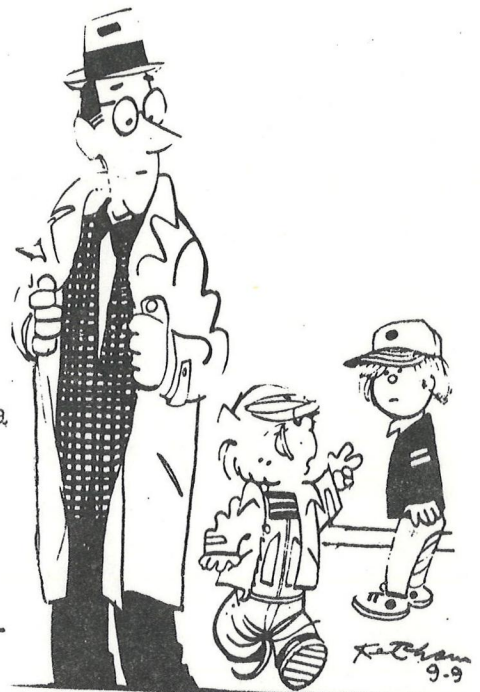
Ylioppilaskunnan

KITARANSOITON harrastuspiiri kokoontuu tiistaisin Yo-talolla
klo 16

KUVATAIDEPIIRI puolestaan kokoilee Hervannan vapaa-ajankeskuksessa
keskiviikkona 18.30

IV näyttelijäkurssi esittää KIRSIKKAPUISTOA vielä 22., 24., 25.,
27. ja 30. lokakuuta. Esityspaikkana Teatterimonttu, aika klo 19

ADAMSISSA odotettu kotimainen suurelokuva

"SE ON TILSA FILMI. ME ISTUIMME KAKSI
TUNTIA, EMMEKÄ NÄHNEET YHTÄ AINOATA
COMBOYTA!"

Jokaisella on oikeus
virkistävään vapaa-aikaan.

Yliopistouutiset 2.9.80

listan kokosivat Sari ja Memu

